



۲۰۱۳/۰۶/۰۸



فرزانه فارانی

## سکوت شرم آور نهاد های مدافع حقوق بشر

در برابر تحقیر علنی زن

### " تو خو دختر ما نیستی بلکه پسر ماستی " !!!

دیری نمی گذرد که نهاد های زیادی تحت عنوان جامعه مدنی و نهاد های مدافع حقوق بشر و حقوق زن از گوشه و کنار سر بلند کرده و دست و آستین برزده اند تا تغییراتی در ساختار جامعه امروزی افغانی رونما سازند.

این نهاد ها در چوکات انجیو های مختلف فعالیت می کنند.

اگر از بحث انجیو ها بصورت عمومی بگذریم آنچه از انجیو و انجیو گری در افغانستان فهمیده می شود باید بگویم که انجیو ها و فرهنگ انجیویی نه تنها درد مردم و ملت را دوا نکرد بلکه برعکس فرهنگ گدا پروری را تا توانست رایج ساخت.

نهاد های مختلف تحت نام مدافع حقوق بشر در چوکات انجیو ها که همواره چون موربانه از بیخ و بن آن گوشه سالمی از فرهنگ استوار، مقاوم و با متانت کشوری چون افغانستان را کاویده و نابود کرده، در عوض توانسته بخش ناسالم فرهنگ صادراتی را با بخش ناسالم فرهنگ ما در لباس قوم گرایی و عقب گرایی و غیره چنان گره بزند و بحرانی را بدین صورت بوجود آورد که راه حل و بیرون شدن از چنین بن بستنی از نزد همه گم شده است.

از طرف دیگر آن عده بی که از این دیموکراسی نیم بند امروزی راضی به نظر می رسند و تا می تواند به نفع خودشان از آن سود می برند، نقش مهمی را در تغییر ساختار جدید جامعه دارند. از جمله پیشبرندگان رسانه ها درین جریان در مجموع رسالت دارند تا برای روشن ساختن اذهان مردم بکوشند تا بخصوص جامعه رو به انکشافی چون افغانستان را که از سه دهه جنگ از امکانات تحصیل و تعلیم به دور مانده است، از تاریکی خرافات و بخش ناسالم فرهنگ افغانی و فرهنگ صادراتی برهانند.

خوشبختانه در این اواخر رسانه های تصویری و صوتی بازاری گرم و پر جمع و جوشی دارند و تعداد شان از شمار انگشت دست و پا هم زیاد شده است. اما متأسفانه قسمت اعظم شان هنوز پابند عقب ماندگی های قرون وسطایی بوده با استفاده از وسایل مدرن علیه مدرنیسم فعالیت دارند و مردم خسته از جنگ را سرگرم ساخته اند.

خوب گذشته از توضیح طولانی در این مورد باید بروم سر اصل موضع.

از مدتی بدین سو یکی از تلویزیون های خصوصی، آریانا در افغانستان ( و شاید هم تلویزیون های دیگری که من به آنها دسترسی ندارم)، اعلانی از یک بانک را منتشر می کند که مرکز آن در لندن است و برای فراهم ساختن سهولت های انتقال پول از خارج به کشور و برعکس آن کار می کند. (AFTAB CURRENCY)

<http://www.youtube.com/watch?v=maVw6tp43Sk>

د پانو شمیره: له ۱ تر ۲

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ [maqalat@afghan-german.de](mailto:maqalat@afghan-german.de)

پاډونه: دليکنې دليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په خپر و لولئ

من نمی خواهم به جنبه های دیگر این اعلان بپردازم، فقط می گویم به نکته ای که این اعلان در خود دارد و همچنین به سکوت شرم آور ما در مقابل آن، بپردازم. اما اصل نقص این اعلان در چیست؟

در یک بخشی از مکالمه که بین پدر و دختر صورت می گیرد، پدر از دخترش که برایش پول فرستاده است تشکر میکند و میگوید:

**" تو خو دختر ما نیستی بلکه پسر ماستی " !!!**

ما در عصر مدرن امروز زندگی می کنیم. یک طرف در افغانستان ادعا می شود که دیگر به دیموکراسی و رعایت حقوق زن وارد شده ایم و به تساوی حقوق هر دو جنس احترام قایل هستیم. از طرف دیگر نهاد های فعال حقوق زن، مراجع فرهنگی و فکر عامه و مسئولین رسانه ها در کشور اصلاً توجه نکرده اند و نخواستند که به این اعلان مسخره اعتراض کنند.

بار ها در بیست و چهار ساعت بگوش مردم خوانده می شود که جنس زن (چیزی که این اعلان بیرون می دهد) آنهم اگر نقش مثبت داشته و کمک کننده باشد تازه باید در جلد پسر و جنس مذکر بیاید تا مورد تأیید یا در موقعیت انسان بودن، قرار گیرد.

من از فکر طراحان و پیشنهاد کنندگان این اعلان می گذرم که شاید ذهن شان در عصر سکه های موزیمی باشد و از قضاء اکنون در عصر مدرن اشتباهی آمده اند و چنین می اندیشند، اما چرا دیگران به آن عکس العملی نشان نمی دهند؟

تلویزیون آریانا که از کابل فعالیت دارد و بی شک به صورت مستقیم و غیر مستقیم با "جامه مدنی" و "جامعه جهانی" و . . . در رابطه است و گویا افکار امروزی ها را انعکاس می دهد و از طرف دیگر از سطح ارتقای آگاهی مردم حرف میزند چگونه متوجه این خلای بزرگ و این گناه و توهین در حق جنس زن نشده و از نشر این اعلان مضحک و مسخره جلوگیری نکرده است.

### **چرا هیچ نهادی دم بر نمی آورد؟**

پس روشن است که حتی افکار آدم های بالغ و روشنگر این جامعه ( به چیزیکه ادعا دارند اما اعتقاد ندارند) نیز زن را در پائین ترین سطح جامعه قلمداد می کنند و دست کم می گیرند و به عنوان جنس دست دو به حساب می برند.

سکوت شرم آور نهاد های به اصلاح مدافع حقوق بشر و حقوق زن در افغانستان در این مورد نشان دهنده عقب ماندگی روشن و آشکار جامعه ماست که هنوز هم در بند و اسارت فرهنگ قرون اوسطایی در گیر است.

تا زمانیکه سطح آگاهی مردم از طریق تعلیم و تربیه سالم در یک جامعه بالا نرود مذهب، فرهنگ و سنت ها خواسته و ناخواسته سد راه پیشرفت و آزادی بشریت خواهد بود.

پایان

د پانو شمیره: له ۲ تر ۲

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ [maqalat@afghan-german.de](mailto:maqalat@afghan-german.de) یادونه: دلپکني د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له رالپولو مخکې په څير و لولئ